

УДК 343.31

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-12\(52\)-3018-3028](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-12(52)-3018-3028)

Шинкарьов Юрій Вікторович кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри правового регулювання економіки Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, м. Харків, <https://orcid.org/0000-0003-1173-7975>

ЩОДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «ЖИТЛО» У КОНТЕКСТІ Ч.3 СТ.185 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Анотація. У статті аналізуються особливості розуміння поняття «житло» у контексті такої кваліфікуючої обставини як проникнення у житло, інше приміщення чи сховище. Поняття «житло» аналізується виходячи із його мовно-лексичного розуміння. Констатується, що поняття «житло» є достатньо вживаним у чинному законодавстві. Аналізується нормативно-правові акти, що відносяться до різноманітних галузей права, де визначається поняття «житло». Робиться висновок про відмінність існуючих понять відповідно до обсягу і можливість його формування у «широкому» та «вузькому» його розумінні. Визначається важливість урахування при формуванні поняття «житло» досвіду практики Європейського суду з прав людини. Ключовим видається поняття «житло», що сформовано правозастосовником. Аналізуються положення Постанов Пленуму Верховного Суду, у яких надавалося протягом різноманітних періодів часу поняття «житло». Досліджується поняття «житло» у працях сучасних науковців у галузі кримінального права та запропонована ученими класифікація житлових об'єктів та ознак житла. Аналізується практика призначення покарання за вчинення діяння, передбаченого ч.3 ст. 185 Кримінального кодексу України. Визначається, що більшість випадків кваліфікації діянь за ч.3 ст. 185 Кримінального Кодексу України пов'язується із проникненням до іншого приміщення, рідше - сховища, і у зовсім незначній кількості – до житла. Досліджені вироки показали відсутність на практиці різноманіття локацій, що сприймаються як житло. Аналіз практики правозастосування показав, що у більшості випадків проникнення до житла відбувається шляхом протиправного проникнення до будинків. Жодного разу не зафіксовано крадіжку вчинену із проникненням до укриття чи іншого об'єкта, який може сприйматися як місце постійного чи тимчасового проживання після оголошення воєнного стану. Наголошується на необхідності подальшої розробки кримінально-понятійного апарату з метою формування дефініції «житло» у законодавстві про кримінальну відповідальність.

Ключові слова: крадіжка, житло, проникнення у житло, воєнний стан, війна, особа.

Shinkarov Yurii Viktorovich Candidate of Legal Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Legal Regulation of the Economy at the Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics, Kharkiv, <https://orcid.org/0000-0003-1173-7975>.

ON THE UNDERSTANDING OF THE CONCEPT OF “HOUSING” IN THE CONTEXT OF PART 3 OF ARTICLE 185 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE

Abstract. The article analyzes the peculiarities of understanding the concept of “dwelling” in the context of such a qualifying circumstance as intrusion into a dwelling, other premises, or storage facility. The concept of ‘dwelling’ is analyzed based on its linguistic and lexical understanding. It is noted that the concept of “dwelling” is widely used in current legislation. It analyzes regulatory and legal acts relating to various branches of law where the concept of “dwelling” is defined. It concludes that there are differences between existing concepts in terms of scope and the possibility of forming it in its ‘broad’ and “narrow” meanings. The importance of taking into account the experience of the European Court of Human Rights in forming the concept of “housing” is determined. The concept of ‘housing’ formed by law enforcement agencies appears to be key. The provisions of the Resolutions of the Plenum of the Supreme Court, in which the concept of “housing” was provided during various periods of time, are analyzed. The concept of “housing” in the works of contemporary scholars in the field of criminal law is examined, and the classification of residential objects and characteristics of housing proposed by scholars is analyzed. The practice of imposing punishment for committing an act provided for in Part 3 of Article 185 of the Criminal Code of Ukraine is analyzed. It has been determined that most cases of classification of acts under Part 3 of Article 185 of the Criminal Code of Ukraine are related to trespassing into other premises, less often into storage facilities, and in a very small number of cases into dwellings. The judgments examined showed that in practice there is no diversity of locations that are perceived as dwellings. Analysis of law enforcement practice has shown that in most cases, intrusion into dwellings occurs through unlawful entry into houses. Not a single case of theft committed by entering a shelter or other facility that could be perceived as a place of permanent or temporary residence after the declaration of martial law has been recorded. The need for further development of the criminal conceptual apparatus in order to form the definition of “dwelling” in the legislation on criminal liability is emphasized.

Keywords: theft, dwelling, breaking and entering, martial law, war, person.

Постановка проблеми. В сучасному світі, зосередженому навколо матеріальних цінностей, випадків неправомірного заволодіння ними стає більше і більше. Одним із способів незаконного заволодіння майном є крадіжка, тобто таємне викрадення чужого майна, як це зазначається у ч.1 ст. 185 чинного

Кримінального кодексу України. Крадіжка, як кримінально каране діяння, може вчинятися різноманітними способами, але крадіжка поєднана із проникненням в житло завжди вважалася такою, що має значно більшу суспільну небезпеку у порівнянні із іншими її формами. Особа вчиняючи крадіжку такого роду, спричинює шкоду не тільки відносинам власності, а й порушує недоторканість житла, що дуже впливає на відчуття захищеності потерпілої особи, і особливо, якщо це вчинено в умовах воєнного стану. Як зазначається у літературі, «крадіжка – найбільш поширений і «найстаріший» вияв злочинної поведінки. У структурі крадіжок чужого майна «крадіжка, поєднана з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище», займає особливе місце, оскільки відрізняється ускладненим характером об'єктивної сторони, підвищеним ступенем суспільної небезпечності як самого злочинного посягання, порівняно з іншими видами крадіжок, так і антисоціальними властивостями особи злочинця, що вчиняє таке суспільно небезпечне посягання» [1, с.152]. Необхідність окреслення понять «житло», «приміщення», «сховище» обумовлюється і значною кількістю вчинених крадіжок пов'язаних із проникненням до локацій такого роду що вимагає чіткого розуміння їх змісту для здійснення більш вдалої кваліфікації кримінальних правопорушень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливі аспекти кримінальної відповідальності за вчинення крадіжки поєднаної із проникненням у житло містяться у роботах таких вчених, як: Абакіна-Пілявська Л.М., Ільченко С.Ю., Панова С.В., Пономарьов С.В., Рокочий А.Л.

Мета статті. Окреслення поняття «житло» та його змісту в кримінально-правовому його розумінні, що буде здійснено на основі аналізу існуючих наукових підходів щодо їх визначення у контексті наявності воєнного стану та матеріалах практики, що містяться у Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Виклад основного матеріалу. Слід зазначити, що кваліфікуюча обставина, передбачена ч. 3 ст. 185 КК України «Крадіжка» містить сукупність ознак, які у своїй єдності кваліфікують діяння, передбачене ч. 1 ст. 185 КК України, а саме: спосіб – «проникнення» і місце вчинення правопорушення – «житло», «інше сховище» та «приміщення».

Не зосереджуючись на аналізі способу вчинення даного кримінального правопорушення, розглянемо зміст понять, що охоплюють місце.

Ключовим в розрізі поставленої у статті мети, є поняття «житло». Тлумачні словники вкладають у це поняття в цілому тотожний зміст. Так, в окремих словниках зазначається, що житло це «приміщення, пристосоване, призначене для життя людей; дім, оселя; взагалі місце перебування, проживання» [2]. Саме так, відбувається опис житла і у інших словниках: «приміщення, пристосоване, призначене для життя людей; дім, оселя. Взагалі місце для проживання, перебування» [3]. «Приміщення, пристосоване, признач, для життя людей; дім, оселя. Взагалі місце для проживання, перебування» [4]. Все це вказує на

ідентичне розуміння поняття «житло» в українській мові. Інших, кардинально відмінних описів поняття житло у сучасних тлумачних словниках української мови виявлено не було.

В літературі зазначається, що «деякі науковці вважають, що категорію «житло» слід розглядати у вузькому та широкому значенні. Окрім цього, розуміння категорії житла характеризується і істотними відмінностями змісту в різних галузях права. Так, у конституційному праві категорія «житло» – це обране місце, адресно-географічні координати якого визначають приміщення, спеціально призначене для вільного проживання людини. У зв'язку з цим, звертається увага на те, що слід відрізняти термін «житло» від терміна «житлове приміщення». У конституційному праві термін «житло» ширше терміна «житлове приміщення». Термін «житло» охоплює як житлові будинки, квартири та їх ізольовані частини, так і інші споруди, що використовуються для постійного проживання. Разом з тим не визначаються житлом приміщення, призначенні для тимчасового недобровільного перебування людини» [5].

Натомість, цивільний кодекс України дає розгорнуте поняття житла і описує його складові. Так, у ст. 379 Цивільного кодексу України визначається, що «Житлом фізичної особи є житловий будинок, квартира, інше жите приміщення, призначені та придатні для постійного або тимчасового проживання в них». Далі, законодавець окреслює поняття, що використані у даній дефініції. Ст. 380, зазначає, що «житловим будинком є будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання». Ст. 382 зазначає, що «квартирою є ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання». Окрім того, законодавець визначає поняття «садиба», про яке безпосередньо мова у ст. 379 Цивільного кодексу не йде: «садибою є земельна ділянка разом з розташованими на ній житловим будинком, господарсько-побутовими будівлями, наземними і підземними комунікаціями, багаторічними насадженнями».

Наявне поняття «житло» і у кримінально-процесуальному законодавстві. Так, у ч.2 ст. 233 Кримінально-процесуального кодексу зазначається: «під житлом особи розуміється будь-яке приміщення, яке знаходиться у постійному чи тимчасовому володінні особи, незалежно від його призначення і правового статусу, та пристосоване для постійного або тимчасового проживання в ньому фізичних осіб, а також всі складові частини такого приміщення. Не є житлом приміщення, спеціально призначені для утримання осіб, права яких обмежені за законом». Як можна побачити, дане поняття є більш вузьким, ніж визначено Цивільним кодексом. Як зазначається у літературі, цивільний кодекс «вважає не принциповими наявність таких ознак, як перебування певного приміщення у чиємусь володінні чи пристосування його для постійного або тимчасового проживання» [6].

В законодавстві наявно ще більш вузьке визначення поняття «житло», тобто це «житловий будинок, квартира, інше жиле приміщення, в якому особа постійно або тимчасово проживає» [7].

При цьому існують і пропозиції щодо урахування при формуванні змісту поняття «житло» концептуального підходу до цього питання Європейського суду з прав людини. Так, «у рішеннях: «Ратушна проти України», «Поліщук проти України», «Васильчук проти України», «Головань проти України», «Смирнов проти Росії» та інших. При цьому постановою Пленуму ВСУ від 28 березня 2008 р. № 2 «Про деякі питання застосування судами України законодавства при дачі дозволів на тимчасове обмеження окремих конституційних прав і свобод людини і громадянина під час здійснення оперативно-розшукової діяльності, дізнання і досудового слідства» звернуто увагу на те, що згідно із практикою ЄСПЛ вжите у п. 1 ст. 8 Конвенції поняття «житло» охоплює не лише житло фізичних осіб, воно може поширюватися на офісні приміщення, які належать фізичним особам, а також офіси юридичних осіб, їх філії та інші приміщення (рішення ЄСПЛ у справах «Немець проти Німеччини» від 16 грудня 1992 р., «Бук проти Німеччини» від 28 квітня 2005 р.)» [6, с. 250].

Неодноразово зустрічається поняття «житло» і у кримінальному праві. Важливість його визначення демонструється в тому числі і тим, яку увагу приділяє правозастосовник окресленню його обсягу та змісту. Так, у Постанові Пленуму Верховного Суду України від 25 грудня 1992 року № 12 «Про судову практику в справах про корисливі злочини проти приватної власності» (на даний момент ця Постанова втратила чинність) зазначалося, що «житло - це приміщення, яке призначене для постійного чи тимчасового проживання людей (приватний будинок, квартира, кімната в готелі, дача, садовий будинок тощо), а також ті його складові частини, які використовуються для відпочинку, зберігання майна або задоволення інших потреб людини (балкони, веранди, комори тощо)» [8].

У Постанові Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про злочини проти власності» від 06.11.2009 № 10 зазначається «Під житлом потрібно розуміти приміщення, призначене для постійного або тимчасового проживання людей (будинок, квартира, дача, номер у готелі тощо). До житла прирівнюються також ті його частини, в яких може зберігатися майно (балкон, веранда, комора тощо), за винятком господарських приміщень, не пов'язаних безпосередньо з житлом (гараж, сарай тощо)» [9]. Як можна побачити, розуміння поняття «житло» в наведених актах зазнало певної еволюції – до житла пропонується «прирівнювати» ті його частини, в яких може зберігатися майно (балкон, веранда, комора тощо), за винятком господарських приміщень, не пов'язаних безпосередньо з житлом (гараж, сарай тощо).

В літературі перелік об'єктів, що пропонується розуміти як житло, виглядає ще більш широким. Так, Панова С.В. зазначає, що «при кваліфікації

крадіжок, пов'язаних із проникненням у житло, суди визнають за житло і готельні номери, і туристичні палатки, і вагонні купе, і лікарняні та санаторні палати, кімнати баз відпочинку тощо, тобто всі ті приміщення, в яких проживає людина постійно чи тимчасово (за винятком, звичайно, каналізаційних люків та інших аналогічних місць фактичного перебування окремих осіб)» [1, с.157].

Гаверська І.В. дає приблизно такий саме розуміння обсягу поняття житло у кримінально-процесуальному значенні: «по-перше, особистий будинок зі всіма приміщеннями, які призначені для постійного та тимчасового проживання; по-друге, житлове приміщення, яке належить до житлового фонду, але використовується для тимчасового проживання (наприклад, приватний будинок, квартира в будинку будь-якої форми власності, окрема кімната в квартирі, дача, садовий будиночок, кімната в гуртожитку, номер в готелі, лікарні та санаторні палати, кімнати бази відпочинку, туристичні палати тощо. В окремих випадках, наприклад при тривалому перебуванні, тимчасовим житлом можуть бути визнані купе поїздів та каюти кораблів» [5].

Слід відмітити і достатньо вдалу спробу Панової С.В. провести класифікацію житла з огляду на його кримінально-правове розуміння. Науковиня зазначає, що «виходячи з національного законодавства, можна диференціювати житло, наприклад, за формою власності (державна, громадська, приватна, житлово-будівельних кооперативів); за видом житлового фонду (приватне, державне, комунальне, громадське, соціального призначення); за способом задоволення потреби у житлі: створення житла (шляхом будівництва), отримання його в користування та придбання його у власність; за побутово-функціональною ознакою: місце спільного проживання (гуртожитки, готелі) або ізольоване (квартира). Залежно від змісту права, за допомогою якого особа задовольняє свою житлову потребу, житлові права можна поділити на право власності на житло, обмежені речові права на житло і право користування житлом (як оплатне, так і безоплатне). Окрім того, житло може бути як тимчасовим, так і постійним. Поняттям «житло» охоплюються всі наявні його види, основними з яких за ступенем ізольованості є житловий будинок, квартира, кімната та безліч їх різновидів: садовий (дачний) будинок, номер у готелі, кімната у гуртожитку, пентхаус, особняк, вілла, таунхаус, лофт, атріумаріум, трейлер, хаусбот та ін» [1, с. 158].

З'ясувавши основні підходи до формування поняття «житло» у чинному законодавстві та науці, можна дослідити особливості розуміння цього поняття під час здійснення правозастосовчої діяльності в умовах правового режиму воєнного стану.

В літературі на даний момент видається складним знайти вичерпну статистику щодо вчинення окремих правопорушень, в тому числі і крадіжок. Але при цьому зазначається, що «за 2023 рік було виявлено 3 647 квартирну крадіжку, 2 266 разів крадіжку було вчинено по відношенню до майна, яке знаходилося в автомобілі, 1601 крадіжка у звітному періоді була кишеньковою

та 769 було вчинено крадіжку речей та майна, яке знаходилося на приватних дачах чи садових будинках. Таким чином, у порівнянні з попереднім роком, мало місце загальне збільшення крадіжок за звітний період, збільшення крадіжок, вчинених із складів, баз, магазинів та інших торгівельних точок, збільшилася кількість квартирних крадіжок та крадіжок майна, яке було залишено в автомобілі, така ж тенденція зберіглася і по відношенню до кишенькових крадіжок. Лише крадіжки, які вчинялися щодо майна, яке було розміщене на дачах та в садових будинках спостерігається не значне зменшення загальної кількості» [10, с. 628].

Для побудови висновків та узагальнень було проаналізовано 300 вироків суду постановлених з 2022 по 2025 рік, у яких особи засуджувалися за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 185 КК України. Проаналізовані вирoki розмішувалися у Єдиному державному реєстрі судових рішень у вільному доступі та обиралися рандомно в незалежності від адміністративно-територіальної належності суду, який призначив покарання.

Однією з проблем з якою довелося зіткнутися і що значно ускладнило проведення аналізу - стала відсутність у значній кількості вироків повних його текстів, оскільки відповідно до ч. 15 ст.615 КПК України в умовах дії воєнного стану після складання та підписання повного тексту вироку суд має право обмежитися проголошенням його резолютивної частини з обов'язковим врученням учасникам судового провадження повного тексту вироку в день його проголошення, що суд як правило і робив. Відповідно у вирокax, що були представлені вступною та резолютивною їх частиною, зробити висновок про конкретне місце куди відбувалося проникнення, що було кваліфіковано за ч.3 ст. 185 КК України було неможливо.

Окрім того, у переважній кількості вироків, що були викладені у Реєстрі у повному обсязі, у 90 % діяння, кваліфіковані за ч.3 ст. 185 КК України здійснювалися із проникненням у «інше приміщення». У якості таких як правило виступали приміщення магазинів, супермаркетів, міжповерхових приміщень, нежилых будівель, підсобних приміщень, технічних приміщень, господарських споруд кав'ярень. Крадіжки, вчинені із проникненням у сховища – майже не фіксувалися. Також у декількох випадках, коли місцем вчинення крадіжки виступало жите приміщення (квартира) - у правопорушника була відсутня ознака «проникнення», оскільки раптово виниклий умисел на вчинення крадіжки у особи виникав вже під час знаходження у даній локації.

Які ж саме об'єкти у актах правозастосування вважаються житлом, і чи відбулися зміни у розумінні цього поняття з моменту ведення воєнного стану. Таке питання пов'язано із тим що у якості укриттів у яких особи проживають або проживали почали використовуватися різноманітні об'єкти, які не повною мірою відповідають ознакам житла. До того ж аналіз практики може наочно показати динаміку змін у структурі злочинності щодо вчинення крадіжок саме у формі протиправного проникнення до житла.

Так, у аналізованих вироках у якості житла фігурували декілька об'єктів.

1. Домоволодіння: «5 вересня 2021 року, приблизно о 09 год. 00 хв., ОСОБА_7, маючи умисел на таємне викрадення чужого майна, діючи повторно, умисно, з корисливих мотивів, з метою особистого збагачення, скориставшись тим, що за його діями ніхто не спостерігає, проник через незачинену хвіртку на територію огороженого дерев'яним парканом домоволодіння» [11]. Але при цьому далі суд зазначив, що на території домоволодіння знаходиться будинок;

2. Будинок: «близько 10 години 00 хвилин 11 липня 2021 року, перебуваючи на підвір'ї будинку АДРЕСА_1, належного ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_2, під приводом продажу цукру власнику, реалізуючи свій умисел, спрямований на таємне викрадення чужого майна, керуючись корисливим мотивом, скориставшись тим, що власник зайшов в середину будинку з метою розміну грошових коштів та тим, що його дії є таємними та непомітними для сторонніх, без дозволу власника житла, зайшов до спальної кімнати вищевказаного будинку, звідки повторно, таємно викрав грошові кошти в сумі 27000 грн., які лежали в меблевій шафі на полиці під одягом, чим завдав ОСОБА_6, майнової шкоди на вказану суму» [12, с.12].

3. Житловий будинок. «Перебуваючи на АДРЕСА_2, у нього виник умисел спрямований на таємне викрадення чужого майна та обернення його на свою користь, після чого, діючи умисно та повторно, пересвідчившись у відсутності сторонніх осіб, таємно через хвіртку, яку відчинив самостійно, проник на огорожену територію домоволодіння, яке розташоване по АДРЕСА_2, де проживає ОСОБА_11. Перебуваючи на території вище вказаного домоволодіння ОСОБА_9 шляхом відтиску пластикового вікна, проник до житлового будинку, де таємно здійснив крадіжку грошей в сумі 7500 доларів США, що в перерахунку на українські гривні по курсу НБУ станом на 23.12.2020 становить 197759,10 грн., після чого з місця вчинення злочину зник, обернувши викрадене на свою користь. Згідно висновку судово-товарознавчої експертизи № 1964/21 від 11.06.2021 потерпілому ОСОБА_11 вчиненою крадіжкою було заподіяно матеріального збитку на загальну суму 197759,10 грн. Таким чином, своїми умисними діями ОСОБА_9 вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 185 КК України - таємне викрадення чужого майна (крадіжка), вчинена повторно, поєднана з проникненням у житло» [13].

Висновки. Аналіз сучасної правової літератури та практики призначення покарання дозволив зробити декілька висновків та узагальнень. Вважається, що ключовим для вірної кваліфікації діяння за ч.3 ст. 185 КК України є визначення поняття «житло» та його обсягу. На ґрунті цього, проведений правовий аналіз показав, що: по-перше, у сучасній українській мові тлумачні словники дають тотожне визначення поняття «житло», здебільшого концентруючись на його функціональному призначенні, що повинно забезпечити «проживання» у ньому людей; по-друге, поняття «житло» передбачене декількома нормативно-правовими актами, за відсутності тотожності у розумінні його обсягу, це

призводить до складності його урозуміння; по-третє, аналіз практики призначення покарання за вчинення діяння передбаченого ч.3 ст. 185 КК України, показав, що здебільшого проникнення відбувається у «інше приміщення», значно рідше – «сховище» і лише в окремих випадках – у «житло»; по-четверте, у якості житла як правило виступає: домоволодіння, будинок, житловий будинок – крадіжки поєднанні із проникненням у квартири у загальній кількості майже відсутні; по-п'яте, після оголошення правового режиму воєнного стану, розуміння поняття «жило» не змінилося – практика не фіксує принципово нових об'єктів, які б розумілися у якості житла.

Тим не менш, вказане засвідчує, що аналіз практики у поєднанні із сучасними теоретичними дослідженнями здатний забезпечити поглиблене урозуміння певних правових явищ та понять, що позитивно вплине як на розвиток сучасної правової науки, так і на правозастосування.

Література.

1.Панова С.В. Поняття крадіжки, поєднаної з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище. Питання боротьби зі злочинністю. 2019. № 37. С. 151-167. <http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/178715>.

2.Портал української мови та культури. Словник UA/. <https://sloynyk.ua/index.php?swrd=%D0%B6%D0%B8%D1%82%D0%BB%D0%BE>

3. Великий тлумачний словник сучасної мови. <https://sloynyk.me/dict/vts/%D0%B6%D0%B8%D1%82%D0%BB%D0%BE>.

4.WordBook. <https://vtssum.wdbk.org/%D0%B6/%D0%B6%D0%B8%D1%82%D0%BB%D0%BE>.

5.Гаверська І.В. Правове значення поняття «житло» в законодавстві України. <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/36a35421-cc88-499e-9369-faeb9c8a9913/content>.

6. Ільченко С.Ю., Рокочий А.Л. Актуальні питання визначення поняття житла у кримінальному процесуальному законодавстві України. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету, Серія ПРАВО. 2025. Випуск 90: частина 4. С.245-250. <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/09/36-3.pdf>.

7.Закон України «Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні». <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1871-20#Text>.

8.Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про корисливі злочини проти приватної власності» від 25 грудня 1992 року № 12 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0012700-92#Text>.

9. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про злочини проти власності» від 06.11.2009 № 10. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09#Text>

10. Абакіна-Пілявська Л.М. Крадіжка: кримінально-правова та кримінологічна характеристика кримінального правопорушення в умовах воєнного стану. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 2. с. 627-629. http://www.lsej.org.ua/2_2024/156.pdf.

11.Вирок Колегії суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Запорізького апеляційного суду у Справі № 332/4292/21 від 16 січня 2023 року. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/108519791>.

12. Вирок Ковельського міськрайонного суду Волинської області у Справі № 159/8371/24 від 05 березня 2025 року. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/125605942>.

13. Вирок Софіївського районного суду Дніпропетровської області у Справі 193/649/21 від 19 травня 2025. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/127451240>.

References:

1. Panova S.V. Poniattia kradizhky, poiednanoi z pronyknenniam u zhytlo, inshe prymishchennia chy skhovyshche (2019). [The concept of theft combined with breaking into a dwelling, other premises, or storage facility]. *Pytannia borotby zi zlochynnisti -The issue of combating crime*. 37., 161-167. Retrieved from: <http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/178715>. [in Ukrainian].

2. Portal ukrainskoi movy ta kultury. Slovyk UA. [Portal of Ukrainian language and culture. UA dictionary] Retrieved from: <https://slovyk.ua/index.php?swrd=%D0%B6%D0%B8%D1%82%D0%BB%D0%BE> [in Ukrainian].

3. Velykyi tlumachnyi slovyk suchasnoi movy. [Large explanatory dictionary of modern language]. Retrieved from: <https://slovyk.me/dict/vts/%D0%B6%D0%B8%D1%82%D0%BB%D0%BE>. [in Ukrainian].

4. WordBook Retrieved from: Retrieved from: <https://vtssum.wdbk.org/%D0%B6/%D0%B6%D0%B8%D1%82%D0%BB%D0%BE> [in Ukrainian].

5. Haverska I.V. Pravove znachennia poniattia «zhytlo» v zakonodavstvi Ukrainy. [The legal meaning of the term “housing” in Ukrainian legislation]. Retrieved from: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/36a35421-cc88-499e-9369-faeb9c8a9913/content>. [in Ukrainian].

6. Ilchenko S.Iu., Rokochyi A.L. Aktualni pytannia vyznachennia poniattia zhytla u kryminalnomu protsesualnomu zakonodavstvi Ukrainy (2025). [Current issues in defining the concept of housing in Ukrainian criminal procedural law]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu, Serii PRAVO - Scientific Bulletin of Uzhhorod National University, Series LAW*. 90. 4, 245-250. Retrieved from: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/09/36-3.pdf>. [in Ukrainian].

7. Zakon Ukrainy «Pro nadannia publichnykh (elektronnykh publichnykh) posluh shchodo deklaruvannia ta reiestratsii mistsia prozhyvannia v Ukraini». [Law of Ukraine “On the provision of public (electronic public) services for declaring and registering a place of residence in Ukraine.”]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1871-20#Text>. [in Ukrainian].

8. Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy «Pro sudovu praktyku v spravakh pro koryslyvi zlochynty proty pryvatnoi vlasnosti». (1992) [Resolution of the Plenum of the Supreme Court of Ukraine “On Judicial Practice in Cases of Crimes Against Private Property for Financial Gain”]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0012700-92#Text>. [in Ukrainian].

9. Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy «Pro sudovu praktyku u spravakh pro zlochynty proty vlasnosti». (2009). [Resolution of the Plenum of the Supreme Court of Ukraine “On Judicial Practice in Cases of Crimes Against Property”]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09#Text> [in Ukrainian].

10. Abakina-Piliavska L.M. Kradizhka: kryminalno-pravova ta kryminolohichna kharakterystyka kryminalnoho pravoporushennia v umovakh voiennoho stanu. (2024). [Theft: criminal law and criminological characteristics of criminal offenses under martial law]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal- Legal scientific electronic journal*. 2, 627-629. Retrieved from: http://www.lsej.org.ua/2_2024/156.pdf. [in Ukrainian].

11. Vyrok Kolehii suddiv sudovoi palaty z rozghliadu kryminalnykh sprav Zaporizkoho apeliatsiinoho sudu. (2023). [Verdict of the Panel of Judges of the Criminal Chamber of the Zaporizhzhia Court of Appeal]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/108519791>. [in Ukrainian].

12. Vyrok Kovel'skoho miskraionnoho sudu Volynskoi oblasti. (2025). [Verdict of the Kovel City District Court of Volyn Region]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/125605942>. [in Ukrainian].

13. Vyrok Sofiivskoho raionnoho sudu Dnipropetrovskoi oblasti. (2025). [Verdict of the Sofiivka District Court of Dnipropetrovsk Region]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/127451240>. [in Ukrainian].